

[Hans Hansen.]

Understøttelsessystemet fra Staten og Kommunerne er overflødiggjort og den mægtige Forrentningsbyrde, som den offentlige Gæld forårsager, før disse to Poster, som sluger op mod Halvdelen af samtlige Skatteindtægter, er bragt ud af Verden, er det tvivlsomt, om Grundskylden kan slaa til til de fælles Udgifter, som vi i Øjeblikket har paataget os. Dog kan ingen med Sikkerhed sige noget om, hvor meget Grundrenten vil stige, efterhaanden som Skatterne ophæves; kun kan man sige med Sikkerhed, at Jordværdien vil stige, da alle Skatter virker trykkende paa Jordens Pris, men at give bestemte Tal for denne Stigning, som mange har prøvet paa, tror jeg ikke lader sig gøre, og tilmed er det jo under de nuværende Kriseforhold for Landbrugets Vedkommende endog meget vel muligt, at Jordværdien kan blive faldende.

Naar Overgangstiden i Forslaget er foreslaet sat til 25 Aar, er dette jo ingenlunde tilfældigt. To Gange før i dette Aarhundrede har vi her i Landet foretaget Omlægninger af bestaaende Skatte- og Ydelsesforpligtelser, nemlig ved Omlægningen af Hartkornskatten, som jeg nylig har omtalt, til Ejendomsskyld i 1903, og senere ved Tiendeafløsningen. Begge Gange har man anset 25 Aar for en passende Overgangstid. Jeg har intet imod, om man kunde gøre det hurtigere, eller om nogen kunde finde en bedre Metode, men her er udarbejdet et Forslag, der foretager Overgangen og afløser Skatterne og foretager en Udligning mellem de Formueejere, der nu paa forskellig Maade har anbragt deres Formue, saaledes at der ikke sker Uret overfor disse Formueejere, hvad enten Formuen er anbragt i Jord eller paa anden Maade.

I § 12, første Stykke, foreslaas, at der fremtidig skal svares fuld Grundskyld af hele Stigningen i Jordværdien, medens den Del af Grundrenten, der ved Lovens Ikrafttræden er paa private Hænder, det vil sige Renten af den Grundværdi, der nu officielt er ansat i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922, først naar op paa fuld Grundskyld efter en Aarrækkes Forløb, dels ved Paaligningsbestemmelserne i § 13 til Stat og Kommuner, dels i Afkortningsbestemmelsen i § 14 overfor de gældbetyngede Skødehavere af Jord. Herom er der givet en Fremstilling i Bemærkningerne, der ledsager Forslaget.

Angaaende § 15, som tager Sigte paa at amortisere Jordværdien med en $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig i 50 Aar, da er denne halve Procent jo ikke fuld Erstatning, men hvis man fore-

tager en Sammenligning med gældende Amortiseringstariffer i Pengeinstitutter og Kreditforeninger, vil man se, at en halv Procents Afdrag af en Sum med Rente og Rentens Rentes Beregning vil afdrage Beløbet paa $52\frac{1}{2}$ Aar, naar Renten er $4\frac{1}{2}$ pCt. Meningen med § 15 er den at afdrage Prioriteterne i Jorden samtidig med, at Grundrenten inddrages.

Denne Amortisering sammen med Betaling af Statens Gæld omhandles i Forslagets Afsnit til en Formueafgift.

Det maa anses som rimeligt, at Formueejere ved en Afgift paalignes et saa stort Beløb, som Forrentning og Afdrag paa Statsgælden kræver. Ligeledes maa Forslagsstillerne anse det for rimeligt og billigt, naar nærværende Forslag i Løbet af en Aarrække tager Sigte paa at inddrage Grundrenten, hvilket egentlig vil sige, at man konfiskerer de Formuer, der er anbragt i Jord, at der da samtidig med den i Forslaget fastlagte Ophævelse af Skatter paalignes samtlige Formuer, der ikke direkte berøres af Grundskyldens Paaligning, en Afgift til Afdrag af denne Formue. Den samlede Formueafgifts Størrelse vil være bestemt af, hvor stor Statsgælden og den Grundværdi er, der er paa private Hænder, naar Forslaget vedtages. Der er ikke i Beregningerne om Overgangsafviklingen af Gælden regnet med Kommunernes Gæld af den Grund, at efter vor Mening er de Aktiver, der modsvarer den offentlige Gæld for Kommunernes Vedkommende mere reelle end for Statens Vedkommende, idet jeg tror, at i al Almindelighed kan Kommunernes Aktiver regnes for virkelige Aktiver.

Der er derimod regnet med en Formueafgift stor nok til at afbetale Statens Gæld, samtidig med at den forrentes gennem 25 Aar. Statens Gæld er i Øjeblikket 1 355 Millioner. Naar den skal afdrages og forrentes, skal der i 25 Aar bruges 7 pCt. aarlig af Hovedstolen, lig med 94,85 Mill. Kr. aarlig. Det Beløb ønsker vi paalignet Formuerne og endvidere den halve Procent, der tilkommer Skødehavere ifølge § 15, og som vil udgøre, paa Grundlag af den nu ansatte Jordværdi paa private Hænder, ca. 24 Millioner aarlig. Det vil sige, at vi foreslaar en Formueafgift paa 94,8 plus 24 Millioner eller 118,8 Mill. Kr. Samtidig foreslaar vi de nuværende Formue- og Indtægtsskatter samt Ejendomsskylden til Staten ophævet til et Beløb af 106,5 Millioner. Det vil igen sige, at man foreslaar her, i Forbindelse med Formueafgiften paa 118,85 Millioner, en Skatteophævelse paa 106,5 Millioner. Men dertil kommer saa en ny